

Dennä ladt Gott zomene Fäschtässe ii.
Do uf dem Bärg ladt Gott alli ii,
alli Mensche vo de ganze Wält,
zomene Fäschtässe mit luuter feine Sache,
mit Ässe, wo satt macht,
ond würzigem Wii.
Do, uf dem Bärg
ninnt Gott dä Chummer ewäg,
wo die ganz Wält zuedeggt wenen Schleier,
ond de Tod ninnt er ewäg,
ond alli Träne butzt er ab.
Ond denn freumer üüs ond singed:
Log! Log! Log, da isch üsen Gott,
uf Gott hemmer ghoffed.
Chomm! Chomm!
Chömmed, me singed!
Me juchzed froh!
Na-na-nagila
w^enismechà
hej!